

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Veroniky Juříčkové, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **M. K. V.**, zastoupený JUDr. Ladislavem Kolačkovským, advokátem, sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2021, č. j. MSMT-24654/2021-1, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2024, č. j. 8 A 135/2021-96,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalovaného **s e z a m í t á .**
- II. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalobce skládal dne 2. 9. 2021 opakovanou maturitní zkoušku z anglického jazyka a českého jazyka a literatury. Obě části zkoušky probíhaly formou didaktického testu, přičemž test z anglického jazyka probíhal dopoledne (od 9 hod.), test z českého jazyka a literatury odpoledne (13.45 až 15.35 hod.). V průběhu dopoledního testu z anglického jazyka byl žalobce přibližně v čase 9.15 hod. vyrušen stavebními pracemi uvnitř školy a dále během přestávky pohybem žáků na chodbě školy. V dopoledním testu z anglického jazyka žalobce uspěl, v odpoledním testu z českého jazyka však úspěšný nebyl.

[2] Žalobce se následně obrátil na žalovaného s žádostí o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky z českého jazyka a literatury. Kromě jiného namítal rušivý hluk,

k němuž došlo během testu z anglického jazyka (hluk z chodby školy způsobený vrtáním, prací stavebních strojů, sbíječky a později hluk žáků na chodbě během přestávky). Ve spojitosti s tím uvedl, že jeho nepříznivý zdravotní stav limituje délku soustředění a rezistenci vůči stresu. To se dle žalobce projevilo právě během maturitního dne, kdy byl nadměrným hlukem během testu z anglického jazyka natolik rozrušen, že tím došlo k významnému narušení jeho schopnosti soustředění při následné zkoušce z českého jazyka a literatury.

[3] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku shledal žádost žalobce nedůvodnou. K námitce nadměrného hluku žalovaný uvedl, že hluk mohl ovlivnit průběh právě konané zkoušky z cizího jazyka, nemohl však ovlivnit průběh zkoušky z českého jazyka a literatury, která se konala v jinou dobu, do které však již hluk nezasáhl. Dále žalovaný upozornil, že pokud se žalobce necítil dobře, nemusel zkoušku konat a mohl se písemně omluvit řediteli školy do tří pracovních dnů od termínu konání zkoušky. Pokud by ředitel školy uznal důvody za relevantní, mohl žalobce konat zkoušku v náhradním termínu. Ohledně zdravotního znevýhodnění žalovaný odkázal na přílohy vyhlášky č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou (dále jen „maturitní vyhláška“), dle kterých může být žákům se specifickými poruchami učení navýšen časový limit pro vykonání zkoušky.

[4] Městský soud v Praze rozhodoval ve věci podruhé. Prvním rozsudkem ze dne 7. 6. 2023, č. j. 8 A 135/2021-36, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalším řízením. Městský soud přisvědčil žalobní námitce týkající se hluku v průběhu didaktického testu z anglického jazyka. V této souvislosti zdůraznil požadavek na rovné podmínky všech žáků při konání maturitní zkoušky, což se týká i prostředí, v jakém je zkouška konána. Městský soud dovodil, že obě zkoušky mohly být vykonány v jeden den, takové zkušební schéma pak tvoří jeden maturitní den. V takovém případě je ovšem nutno trvat na požadavku, aby měli žáci po celý tento maturitní den zachovány stejné podmínky. Podle městského soudu není možné, aby jedni žáci mohli v klidu a tichu vykonat dvě zkoušky v rámci maturity a druhí byli v průběhu jedné z nich vystaveni nežádoucím vlivům, jako je např. hluk, který má obecně vliv na schopnost koncentrace, a tím i na výkon žáka při zkouškách bez ohledu na jeho zdravotní stav. Městský soud se proto neztotožnil s argumentací žalovaného, že byl-li hluk zaznamenán pouze v průběhu dopoledního maturitního testu z anglického jazyka, nemůže tato okolnost ovlivnit průběh zkoušky, resp. výkon žalobce při zkoušce z jazyka českého probíhající až v odpoledních hodinách.

[5] Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalovaného zrušil první rozsudek městského soudu rozsudkem ze dne 23. 10. 2023, č. j. 6 As 187/2023-19, a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že výchozí předpoklad městského soudu, dle kterého narušení rovných podmínek v jedné části maturitní zkoušky bez dalšího představuje nerovnost podmínek v celém maturitním dni, není správný. Krátkodobé ovlivnění soustředění žáků při didaktickém testu z anglického jazyka dle Nejvyššího správního soudu „automaticky“ nezpochybňuje řádný průběh a zároveň srovnatelnost výsledků žáků z později konaného didaktického testu z českého jazyka a literatury. Nejvyšší správní soud doplnil, že aby mohl městský soud dospět k závěru, že byl žalobce v konkrétním případě hlukem při dopolední části maturitní zkoušky z anglického jazyka vyrušen do té míry, že to negativně ovlivnilo jeho výkon v odpolední části maturitní

pokračování

zkoušky z českého jazyka a literatury, musel by takový závěr opřít o provedené dokazování, které v předchozím řízení neproběhlo.

[6] Městský soud rozsudkem nyní napadeným kasační stížností rozhodnutí žalovaného opětovně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Konstatoval, že samotná přítomnost hluku sice *a priori* nemůže způsobit neplatnost maturity jako celku, avšak s ohledem na konkrétní zdravotní stav jednotlivých žáků může hluk negativně ovlivnit jejich výkon. Městský soud proto v dalším řízení doplnil dokazování o lékařské zprávy a potvrzení s informacemi o psychologických a neurologických vyšetřeních žalobce z let 2015 až 2023. Konkrétně se jednalo o kontrolní psychologická vyšetření ve Fakultní nemocnici Motol z května a září 2015, vyšetření klinickým psychologem Mgr. et Mgr. M. S., Ph.D., z června 2021 a 2023 a vyšetření neurologem MUDr. C. L. z listopadu 2023. Dále městský soud provedl k důkazu zprávu školského poradenského zařízení z prosince 2023 a formulář doporučení k uzpůsobení podmínek pro konání maturitní zkoušky Specifické podmínky učení a ostatní (dále jen „SPUO“) z listopadu 2023.

[7] Z uvedených důkazů dle městského soudu vyplynulo, že žalobce má vlivem traumatické události (autonehody z roku 2013) organicky poškozen mozek, což souvisí s jeho kognitivním oslabením. Klinický psycholog Mgr. et Mgr. M. S., Ph.D., konstatoval ve vztahu k žalobci zhoršení výkonu a těžší orientaci v emočně napjaté situaci, podprůměrné hodnoty v rozdělení pozornosti, rychlosti a efektivitě kognitivního zpracovávání informací a podprůměrnou pozornost pod nárokem výkonu. Neurolog MUDr. C. L., který pacienta sleduje od autonehody v roce 2013, rovněž konstatoval podprůměrnou pozornost vlivem poškození mozku, poruchu poznávacích funkcí, paměti a kvality a rychlosti zpracování informací. Ze zprávy školského poradenského zařízení a formuláře doporučení k uzpůsobení podmínek pro konání maturitní zkoušky SPUO pak plyne, že k 29. 11. 2023 byly stěžovateli přiznány podmínky skupiny SPUO 3 (mimo jiné navýšení času k absolvování testu o 100 % a pomoc asistenta) a že má s ohledem na oslabení kognitivních výkonů po prodělaném poranění mozku během autonehody v roce 2013 obtíže v procesu učení a byl vzděláván jako žák se zdravotním znevýhodněním s dyskalkulií a dysgrafií s podporou ve 2. stupni opatření.

[8] Městský soud dále vyžádal od neurologa žalobce MUDr. C. L. sdělení k dotazu, zda mohl výše popsáný hluk v průběhu dopolední části maturitní zkoušky z anglického jazyka (konané dne 2. 9. 2021) vzhledem ke zdravotnímu stavu žalobce ovlivnit jeho výkon při odpolední části maturitní zkoušky z českého jazyka a literatury. V odpovědi se uvádí následující: *„Ano. Důvodem je trvalý hendikep následkem prodělané cévní mozkové příhody s trvalou ložiskovou lézí a změněnými poměry cévního zásobení mozku. Vedle lehkého parietického postižení pravé horní končetiny u praváka se v otázce výše položené uplatňují získané podprůměrné schopnosti orientace, vyhledávání, paměti, pozornosti, zpracování informací, porozumění při práci s textem, objektivizované a doložené vyšetřeními klinickým psychologem. Tato získaná indispozice se může vlivem intenzivní zátěže v daném časovém okně a vlivem rušivých zevních faktorů přechodně ještě dále funkčně akcentovat, což zřejmě ovlivnilo schopnost absolvovat a dosáhnout požadovaných výkonů v průběhu dne, kdy došlo ke kumulaci zevních rušivých faktorů u maturitních zkoušek.“*

[9] Městský soud tak v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že s ohledem na prokázaný zdravotní stav žalobce (který je od autonehody neměnný) závěry žalovaného obsažené v jím vydaném rozhodnutí neobstojí.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalobce

[10] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž městskému soudu vytkl, že se neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Podle stěžovatele není z rozsudku městského soudu patrné, zda došlo k organizačnímu incidentu ve smyslu § 46a maturitní vyhlášky, který by vyžadoval předepsaný postup. Podle stěžovatele tento postup v daném případě nutný nebyl. Stěžovatel pokládá hodnocení městského soudu a jím vyslovené závěry za zjevně nepřiměřené, neboť vyrušení žáků bylo krátkodobé, navíc se týkalo jiného zkušebního předmětu. Z rozsudku městského soudu zároveň není zřejmé, jak má stěžovatel s žalobcovou žádostí o přezkum maturitní zkoušky naložit. Rozsudek je dle stěžovatele z tohoto důvodu nesrozumitelný.

[11] Stěžovatel poukázal též na to, že žalobce nevznsl v případě didaktického testu z českého jazyka a literatury připomínky do protokolu o průběhu maturitní zkoušky. Žalobce se v případě nečekaných a vážných zdravotních problémů mohl z testu omluvit podle § 51 odst. 3 maturitní vyhlášky, což o své svobodné vůli neučinil. Neúspěšné absolvování didaktického testu proto nelze přisuzovat organizačnímu incidentu, který nenastal. Argumentace městského soudu, že žalobce nebyl takových úvah schopen, nemá dle stěžovatele oporu ve spisovém materiálu ani v provedeném dokazování. Žalobce byl před termínem didaktického testu zařazen mezi žáky s přiznaným uzpůsobením podmínek SPUO 1 a dle těchto podmínek maturitní zkoušku absolvoval. K tomu stěžovatel zdůraznil, že přezkum se týká výsledku žalobce v didaktickém testu za zkušební období podzim 2021, takže aktuální zdravotní stav žalobce je pro posouzení věci bez významu. Má-li žalobce dlouhodobé závažné zdravotní problémy, měl situaci řešit včas a obstarat si nový posudek školského poradenského zařízení. Omezení či znevýhodnění neuvedená v maturitní vyhlášce nelze při maturitní zkoušce zohlednit.

[12] Stěžovatel napadl rovněž způsob, jakým městský soud vyžádal u neurologa žalobce vyjádření, které nelze považovat za odborné vyjádření ani za znalecký posudek ve smyslu § 127 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“). Při pokládání otázky neurologovi měla být dle stěžovatele zohledněna intenzita a délka nežádoucích zvuků. Jádrem sporu je totiž stále to, zda krátké vystavení hluku při dopolední části maturitní zkoušky může ovlivnit výkon žáka při části odpolední. Oslovení ošetřujícího neurologa žalobce je v rozporu se zásadou rovnosti účastníků řízení, dotaz nebyl s ohledem na předmět řízení nezbytný. Žalobce nadto mohl dle stěžovatele relevantní lékařské zprávy předložit a navrhnout je k důkazu již ve správním řízení. Městský soud tímto způsobem nepřipustně supluje činnost správního orgánu. Stěžovatel je navíc oprávněn přezkoumávat pouze to, zda žalobci byly poskytnuty podmínky plynoucí z jeho zařazení do konkrétní kategorie SPUO, nikoliv jeho zdravotní stav. Rovněž z hlediska relevantní právní úpravy je rozhodující funkční důsledek diagnózy, nikoliv diagnóza samotná. Tvrzení městského soudu o několikaminutovém pohybu žáků po budově (v průběhu přestávky) nemá dle stěžovatele oporu ve spisovém materiálu ani provedeném dokazování.

[13] Žalobce práva vyjádřit se k obsahu podané kasační stížnosti nevyužil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

pokračování

[15] Na úvod Nejvyšší správní soud podotýká, že městský soud se neodchýlil od závazného právního názoru vysloveného v předchozím rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 187/2023-19 a napadený rozsudek netrpí ani namítanou nesrozumitelností. Městský soud respektoval závazný právní názor, dle kterého nelze vycházet z obecného předpokladu, že vyrušení při jedné části maturitní zkoušky bez dalšího způsobuje nerovnost v celém maturitním dni. Městský soud se proto v dalším řízení zaměřil na specifickou situaci žalobce, k níž provedl dokazování. Srozumitelnost napadeného rozsudku také nikterak nesnižuje skutečnost, že městský soud přesně nevysvětlil, jak má žalovaný po zrušení rozhodnutí naložit s žádostí žalobce a zda lze situaci, jež nastala během maturitní zkoušky žalobce, označit za organizační incident ve smyslu § 46a maturitní vyhlášky. Úkolem městského soudu bylo v mezích žalobních bodů přezkoumat rozhodnutí žalovaného a zákonnost jím vyslovených závěrů. To městský soud učinil a důvody pro zrušující výrok v napadeném rozsudku přehledně vysvětlil. Nepamatuje-li právní úprava na konkrétní situace a jejich řešení, jak naznačuje stěžovatel, nelze z tohoto důvodu dovozovat vady napadeného rozsudku.

[16] Rozhodující pro posouzení věci je zodpovězení otázky, zda hluk, k němuž došlo během konání dopolední části maturitní zkoušky mohl ovlivnit výkon žalobce při odpolední části zkoušky. Ze závěrů městského soudu vyplývá, že s ohledem na dokazování zjištěný zdravotní stav mohl dopolední hluk žalobce v konání odpolední části maturitní zkoušky ovlivnit. Stěžovatel má naopak za to, že vyrušení, jež nastalo dopoledne, nemohlo mít vliv na průběh didaktického testu českého jazyka a literatury, který probíhal až v odpoledních hodinách.

[17] Výkon maturitní zkoušky je upraven v zákoně č. 561/2004 Sb., školský zákon, podrobně pak v maturitní vyhlášce. Podle § 77 a § 78 školského zákona platí, že maturitní zkouška se skládá ze společné a profilové části a je úspěšně vykonána, pokud žák úspěšně vykoná všechny povinné zkoušky, ze kterých se tato část skládá. Zkušebními předměty společné části jsou český jazyk a literatura a dále cizí jazyk nebo matematika. Zkoušky z těchto předmětů se skládají formou didaktického testu, což je písemný test, který je jednotně zadáván a centrálně vyhodnocován.

[18] Nejvyšší správní soud se přezkumem písemných didaktických testů konaných v rámci maturitní zkoušky již opakovaně zabýval. Posuzoval přitom jak rozsah věcného posouzení správnosti jednotlivých otázek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, č. 3104/2014 Sb. NSS, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2023, č. j. 5 As 196/2022-26, nebo ze dne 2. 3. 2023, č. j. 6 As 4/2022-29), podobu didaktického testu u žáků s poruchami pozornosti a soustředění (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 2 As 276/2019-41), tak i vnější podmínky, za nichž byl didaktický test konán (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2019, č. j. 9 As 119/2018-32). V posledně citovaném rozsudku, týkajícím se vysoké teploty ve třídě během psaní didaktického testu, Nejvyšší správní soud uvedl, že žáci skládající maturitní zkoušku mají právo na uspokojivé podmínky pro její výkon. *„Je totiž žádoucí, aby mikroklimatické podmínky ve zkušební místnosti umožňovaly žákům se na obsah zkoušky řádně soustředit, což je v případě neuspokojivých podmínek vždy ztížené.“* Uvedené závěry dopadají přiměřeně také na přítomnost nadměrného hluku.

[19] V předchozím rozsudku č. j. 6 As 187/2023-19 Nejvyšší správní soud z výše citované právní úpravy a judikatury dovodil, že žáci mají mít stejné podmínky pro výkon maturitní zkoušky, přičemž není žádoucí, aby byli jedni rušeni hlukem, zatímco druhí mohli maturitu vykonat v klidném a tichém prostředí. Neplatí však, že porušení principu rovnosti způsobeného nevyhovujícími podmínkami jedné části zkoušky bez dalšího znamená nerovnost podmínek části následující či maturitní zkoušky jako celku. V průběhu konání maturitní zkoušky nicméně může nastat událost (zde v podobě vyrušení hlukem), která negativně ovlivní schopnost žáka se soustředit v celém dalším průběhu dne. Posouzení takové situace ovšem záleží na objektivním posouzení schopností konkrétního žáka v maturitní zkoušce dále pokračovat. Nejvyšší správní soud ve svém předchozím zrušujícím rozsudku nevyločil možnost, že žalobce mohl být v tomto konkrétním případě hlukem při dopolední části maturitní zkoušky z anglického jazyka vyrušen do té míry, že to negativně ovlivnilo jeho výkon v odpolední části maturitní zkoušky z českého jazyka a literatury, avšak zároveň doplnil, že takový závěr musí být opřen o provedené dokazování. Tímto závazným názorem je s ohledem na § 110 odst. 4 ve spojení s § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v nyní projednávané věci kasačně vázán i sám Nejvyšší správní soud (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS).

[20] S ohledem na to, že městský soud své závěry opřel o nové dokazování, které provedl v dalším řízení, Nejvyšší správní soud současně připomíná, že je to především městský soud, kdo plní úlohu soudu „nalézacího“ a hodnotí žalobou napadené rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Intervence ze strany Nejvyššího správního soudu je v tomto ohledu výjimečná a omezuje se toliko na vady řízení a dokazování (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 As 256/2016-79). Takových vad se však městský soud v souzeném případě nedopustil. Naopak v napadeném rozsudku řádně a srozumitelně odůvodnil a vysvětlil, jak skutkové okolnosti této konkrétní věci posoudil a z jakých důvodů a na základě jakých důkazů dospěl v daném případě k závěru, že žalobce s ohledem na zdravotní stav, k němuž došlo následkem autonehody, mohl být při odpolední části maturity ovlivněn vyrušením, jež nastalo při části konané dopoledne.

[21] Městský soud shromáždil množství lékařských zpráv a dalších podkladů ke zdravotnímu stavu žalobce, které se vztahují k celému období od roku 2015 až 2023, z nichž na základě provedeného dokazování vyplynulo, že omezení kognitivních funkcí žalobce (především snížení pozornosti pod zátěží) má od nehody v podstatě neměnný charakter. Neurolog MUDr. C. L. ve zprávě z listopadu 2023 výslovně uvedl, že žalobce je v souvislosti s obtížemi plynoucími z organického poškození mozku v jeho ambulanci sledován od roku 2013. Potvrzení o vyšetření klinického psychologa Mgr. et Mgr. M. S., Ph.D, se vztahuje přímo k roku 2021, kdy proběhla dotčená maturitní zkouška. Pokud tedy stěžovatel namítá, že aktuální zdravotní stav žalobce je pro posouzení věci bez významu, zcela opomíjí zdokumentování zdravotního stavu žalobce ve shora uvedeném časovém období, s čímž se pojí i jejich konkrétní obsah a výpovědní hodnota. Městský soud zcela jistě nepochybil tím, že prováděl v řízení takové důkazy, které mu umožnily komplexní náhled na zdravotní stav žalobce, a sice i zpětně ve vztahu k době konání maturitní zkoušky či k okamžiku rozhodování stěžovatele (§ 75 odst. 1 s. ř. s.)

pokračování

[22] Ke stěžovatelským výtkám, že městský soud žádal neurologa MUDr. C. L. o odborné vyjádření podle § 127 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., ačkoli lékař není orgánem veřejné moci, přičemž se nejedná ani o znalecký posudek, Nejvyšší správní soud uvádí, že nepřesné označení uvedeného důkazu soudem není vadou, která by v daném případě měla vliv na zákonnost napadeného rozsudku. Stěžovatel nadto v kasační stížnosti přehlíží, že sám městský soud se ke zvolenému postupu vyjádřil v bodu 68 odůvodnění napadeného rozsudku, kde konkrétně uvedl, že potřeboval zodpovědět pouze jednu jednodušší otázku, a proto nepřistoupil k ustanovení znalce, ale pouze vyžádal odborné sdělení (zprávu) od žalobcova ošetřujícího lékaře ve smyslu § 128 o. s. ř. Podle tohoto ustanovení je každý *povinen bezplatně na dotaz sdělit soudu skutečnosti, které mají význam pro řízení a rozhodnutí. Ustanovení § 139 odst. 3 tím není dotčeno. Odmítnout soudu sdělit tyto skutečnosti může jen ten, kdo by tak mohl učinit jako svědek podle § 126 odst. 1.*

[23] Poukazoval-li stěžovatel v kasační stížnosti také na to, že městský soud měl při pokládání otázky neurologovi podrobněji specifikovat intenzitu a délku nežádoucích zvuků, dle Nejvyššího správního soudu to nebylo nezbytné. I stěžovatel totiž ve vydaném rozhodnutí uvedl pouze druhovou charakteristiku hluku s tím, že takový hluk během dopoledního testu z cizího jazyka nemohl ovlivnit odpolední test z českého jazyka a literatury. Městský soud tedy formuloval dotaz s přihlédnutím k vlastním závěrům samotného stěžovatele, které žalobce činil spornými. Sdělení žalobcova ošetřujícího neurologa nadto nebylo jediným důkazem, na němž městský soud svůj závěr o nesprávnosti rozhodnutí stěžovatele založil, neboť vycházel z celé řady dalších vzájemně se podporujících důkazů. Obrátil-li se tedy kromě jiného také na ošetřujícího lékaře žalobce, jednalo se v zásadě o doplňující zjištění, nikoliv o jediný důkaz, na němž by byl rozsudek městského soudu vystavěn.

[24] Stěžovateli nelze přisvědčit ani v tom, že městský soud překročil přípustnou mez dokazování v řízení tím, že sám přistoupil k dokazování lékařskými zprávami žalobce, jež nebyly navrženy k důkazu ve správním řízení. Jak Nejvyšší správní soud upozornil výše, městský soud provádí přezkum rozhodnutí stěžovatele v tzv. plné jurisdikci. „*Tento požadavek lze stručně vyjádřit tak, že soud při svém rozhodování nesmí být omezen ve skutkových otázkách jen tím, co zde našel správní orgán, a to ani co do rozsahu provedených důkazů, ani jejich obsahu a hodnocení ze známých hledisek závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Soud tedy zcela samostatně a nezávisle hodnotí správnost a úplnost skutkových zjištění učiněných správním orgánem a zjistí-li přitom skutkové či (procesně) právní deficity, může reagovat jednak tím, že uloží správnímu orgánu jejich odstranění, nabrání či doplnění, nebo tak učiní sám*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2007, č. j. 1 As 32/2006-99, č. 1275/2007 Sb. NSS, dále také usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS). Městský soud v souladu s touto zásadou ve vazbě na obsah žalobních námitek a závazný právní názor Nejvyššího správního soudu přistoupil v dalším řízení k doplnění dokazování, což mu nelze vytýkat.

[25] Městský soud v napadeném rozsudku rovněž reagoval na stěžovatelskou argumentaci, že žalobce se mohl omluvit z odpoledního didaktického testu pro nečekané a vážné zdravotní obtíže. Městský soud v této souvislosti správně upozornil, že žalobce nemohl dopředu předpokládat podmínky během samotného „testového“ dne, a proto se na ně ani nemohl připravit. Takový postup po žalobci nebylo možno dle městského soudu vyžadovat ani s přihlédnutím k jeho zdravotnímu znevýhodnění, jakož i s přihlédnutím tomu, že se

jednalo o opakovaný termín, a tedy by se v případě omluvy dle § 51 odst. 3 maturitní vyhlášky žalobce musel spoléhat na její uznání ze strany ředitele školy. Na těchto úvahách neshledává Nejvyšší správní soud s ohledem na specifické okolnosti projednávané věci nic závadného a nezákonného.

[26] Namítanou nezákonnost napadeného rozsudku nezpůsobuje ani konstatování městského soudu, že hluk způsobený pohybem žáků při přestávce trval „*zřejmě několik minut*“. Tato okolnost sice ve správním spisu ani v doplněných důkazech výslovně obsažena není, je však možno ji nepřímou dovést z protokolu o průběhu maturitní zkoušky, dle kterého došlo k narušení klidu a koncentrace „*v průběhu přestávky v důsledku pohybu žáků školy na chodbě*“. Ačkoli v protokolu chybí bližší údaj o trvání hluku (časový údaj se týká pouze práce údržbáře), činí přestávka v denní formě teoretické výuky na střední škole zpravidla alespoň deset minut (§ 11 vyhlášky č. 13/2005 Sb., o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři). Navíc se opět jedná toliko o dílčí zjištění, které (společně s dalšími) vedlo k závěru, že hluk byl objektivním nežádoucím jevem způsobilým ovlivnit koncentraci všech žáků, nikoli pouze žalobce.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[28] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce sice byl procesně úspěšný, v řízení o kasační stížnosti však neučinil žádný úkon, a proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu